

Entre les institucions internacionals que s'ocupen d'higiene, cal esmentar, de més a més, el *Consell internacional de les infermeres* (Ginebra); l'*Associació internacional per a la protecció de la infància* (Brusselles); la *Unió internacional de socorsos als infants* (Ginebra); la *Unió internacional contra la tuberculosi* (que té el seu estatge social al Secretariat de la Llga de Societats de la Creu Roja (a París); la *Unió internacional contra el perill veneri* (París); el *Comitè internacional d'higiene mental* (Nova-York); el *Bureau internacional contra l'alcoholisme* (Lausana); la *Federació internacional per l'arranjament de les ciutats* (Londres); la *Unió internacional de ciutats* (Brusselles); la *Federació internacional de la Societat d'Eugènica*, que té també el seu estatge al Secretariat de la Llga de les Societats de la Creu Roja, etc.

Un ensenyament general en surt d'aquesta llarga enumeració i d'aquestes àrides descripcions; si les institucions internacionals poden aclarir els problemes, coordinar els esforços, estimular i de vegades ajudar els organismes nacionals, és a aquestes que pertoca gairebé tota la tasca a fer. Cada nació, com cada individu, ha d'ésser l'artesà de la seva pròpia salut.

Però, per tal que les institucions nacionals de protecció de la salut disposin de l'autoritat i dels recursos necessaris, a fi de què cadascú en la seva vida quotidiana tendeixi a inspirar-se en les prescripcions de la higiene, cal que l'opinió pública sigui ilustrada. En darrer anàlisi, és sempre de l'educació popular que depenen els professors collectius.

(De *Bruxelles-Médical*.)

